

392R2305

7.8.92

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 222/1

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2305/92

av den 4 augusti 1992

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kisel med ursprung i Brasilien samt om slutgiltigt uttag av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av en preliminär antidumpningstull

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen⁽¹⁾, särskilt artikel 12 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd i rådgivande kommittén enligt ovanstående förordning, och

med beaktande av följande:

A. Provisoriska åtgärder

1. Kommissionen införde genom förordning (EEG) preliminär antidumpningstull på import till gemenskapen av kisel enligt KN-nummer 2804 69 00 med ursprung i Brasilien⁽²⁾.

B. Efterföljande förfarande

2. Efter det att den preliminära antidumpningstullen införts beviljade kommissionen de berörda parter som begärt att få yttra sig tillfälle till detta. Parterna framförde också skriftligen sina synpunkter på de preliminära utredningsresultaten.
3. De parter som man visste var berörda informerades på begäran om de viktigaste uppgifter och överväganden på grundval av vilka man hade för

avsikt att införa en slutgiltig tull och det slutgiltiga uttaget av de belopp för vilken säkerhet ställts i form av en preliminär tull. De beviljades också en frist inom vilken de kunde framföra kommentarer.

4. Parternas muntliga och skriftliga kommentarer övervägdes och vid behov ändrades kommissionens resultat med hänsyn till dessa.

C. Produkt som omfattas av utredningen och likadan produkt

5. En branschorganisation som tillvaratar den kemiska industrins intressen i gemenskapen gjorde gällande att den definition av produkten som ges i punkt 8 i förordning (EEG) nr 906/92 var inexact vad gäller den kemiska sammansättningen hos det kisel som används som råvara vid tillverkning av silikoner.
6. Ovannämnda branschorganisation hävdade vidare att kisel avsett för kemiskt bruk inte kunde anses som en likadan produkt som kisel för metallurgiskt bruk av de anledningar som anges i punkt 10 i förordning (EEG) nr 906/92.
7. Det bör påpekas att vissa spårelement, såsom bly, som förekommer i kisel kan betraktas som orenheter eftersom de utgör ett hinder för den så kallade Rochowsyntesen och därmed också för framställningen av klorosilaner, en föregångare till de siloxaner som används vid framställningen av silikoner. Likaledes styrs aluminiumframställningen, om än i mindre grad, av särskilda krav beträffande halten av spårelement, såsom fosfor, som måste begränsas till ett minimum.

⁽¹⁾ EGT nr L 209, 2.8.1988, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 96, 10.4.1992, s. 17.

8. Kommissionen anser det inte nödvändigt att upprepa det svar som getts i förordning (EEG) nr 906/92 men vill ändå betona att alla kvaliteter av kisel är en produkt av den ursprungliga tillverkningsprocess som beskrivs i punkt 6 i nämnda förordning. Att kisel av standardkvalitet senare kan förädlas ytterligare enligt användarens specifikationer, särskilt inom den kemiska kiselindustrin, genom att spårelement tillsätts eller avlägsnas, innebär inte att kisel för kemiskt bruk blir en produkt som skiljer sig från de övriga kvaliteterna av kisel eftersom alla kvaliteterna har fysiska egenskaper som är ytterst lika, kommer från samma fabriker och levereras genom samma distributionsnät och endast skiljer sig obetydligt vad beträffar produktionskostnaderna.
9. Kommissionen poängterar också att den förteckning över kiselns användningsområden som ges i punkt 8 i förordning (EEG) nr 906/92 inte är fullständig och att förfarandet omfattar alla kvaliteter av kisel med en kiselhalt på mindre än 99,99 viktprocent, oavsett halten av spårelement. Kommissionen bekräftar att det är tekniskt möjligt att använda den kisel som vanligtvis är avsedd för den kemiska industrin vid framställning av aluminium under förutsättning att dess fosforhalt inte överstiger ett bestämt tröskelvärde.
10. Rådet bekräftar därför att kisel av alla kvaliteter framställs av gemenskapsindustrin och uppvisar samma tekniska egenskaper som de brasilianska kvaliteterna, såsom det anges i punkt 11 i förordning (EEG) nr 906/92. Rådet bekräftar likaledes kommissionens slutsatser i punkt 7 i den förordningen att kisel av alla kvaliteter bör betraktas som en enda produkt i detta förfarande i avsikt att fastställa dumpning och de skadliga verkningarna på gemenskapsindustrin.

D. Dumpning

1. Normalvärde

11. Med tanke på det slutgiltiga utredningsresultatet fastställdes normalvärdet i allmänhet på grundval av samma metoder som de som användes för det preliminära fastställandet av dumpningmarginaler, med beaktande av nya omständigheter och argument som framfördes av parterna.
12. En brasiliansk producent hävdade att företagets försäljning på hemmamarknaden inte i något fall

överskred tröskelvärdet på 5 % av exportförsäljningen till gemenskapen under två på varandra följande månader under utredningsperioden, och därför inte kunde anses utgöra ett tillräckligt underlag för beräkningen av normalvärdet.

Kommissionen anser att frågan om huruvida en exportörs försäljning på hemmamarknaden är representativ i allmänhet bör prövas på grundval av hela utredningsperioden och inte på grundval av månatliga uppgifter, även om normalvärdet fastställdes månadsvis för att i möjligaste mån neutralisera den brasilianska inflationens verkningar. Den berörda försäljningen måste därför ingå i beräkningen av normalvärdet enligt den metod som beskrivs i punkt 14 i förordning (EEG) nr 906/92.

Rådet bekräftar dessa slutsatser.

13. Flera brasilianska producenter gjorde gällande att den brasilianska regeringens ekonomiska återhämtningsplan, den så kallade Collorplanen, hade förorsakat en onormal ökning av energikostnaderna och att den amerikanska dollarn hade undervärderats i förhållande till cruzeiron under tiden från mars till juni 1990 och begärde därför att produktionskostnaderna för dessa månader inte skulle ingå vid beräkningen av det konstruerade normalvärdet.

Kommissionen ser dock ingen anledning till att inte ta med uppgifterna från tiden för Collorplanen i beräkningen. För det första måste alla fastställanden av dumpning ske på grundval av faktiska och fullständiga uppgifter, såsom ett företags kostnader och försäljning under utredningsperioden såsom bekräftats vid en granskning av bevisen och kontrollbesök på platsen.

För det andra innebär inte Collorplanens påstådda verkan att kommissionens resultat beträffande sådana delar av produktionskostnaderna som energikostnaderna ger en missvisande bild av Brasiliens allmänna ekonomiska situation under den berörda perioden, eller att dessa delar inte beräknades vid normal handel på den brasilianska marknaden.

För det tredje är det inte gemenskapens sak att ifrågasätta vare sig riktigheten i den brasilianska regeringens penningpolitik eller verkningarna av denna, även om Collorplanen var orsaken till att cruzeiron tillfälligt övervärderades i förhållande till den amerikanska dollarn. Kommissionen har därför följt vedertagen praxis i frågan och tillämpat de officiella växelkurserna för alla transaktioner som kräver en omräkning av valuta.

Rådet bekräftar dessa slutsatser.

14. Flera brasilianska producenter begärde att räntetäkter från valutatransaktioner skulle vara helt avdragsgilla från företagets finansieringskostnader och att ett eventuellt nettoöverskott skulle dras av från det berörda företagets produktionskostnader.

Kommissionen är dock av den uppfattningen att ett sådant överskott endast får dras av om det har anknytning till det berörda företagets huvudsakliga produktionsverksamhet och därmed sammanhängande försäljning, och i så fall endast till en nivå som motsvarar de finansieringskostnader som är en direkt följd av denna produktion och försäljning. Detta nettoöverskott får under inga omständigheter avräknas mot företagets produktionskostnader.

Rådet bekräftar dessa slutsatser.

15. En brasiliansk producent begärde att normalvärdet skulle konstrueras med utgångspunkt från produktionskostnaderna för den första hälften av utredningsperioden, eftersom det i de transaktioner som ägde rum under den senare hälften av denna period ingick material som tillverkats vid ett tidigare tillfälle till mycket lägre kostnader, vilket enligt producentens mening framgick av de tillgängliga lagerbestånden.

Kommissionen kan inte tillmötesgå producentens begäran eftersom de uppgifter som lämnats inte styrker den lagertillgänglighet som hävdades, och eftersom det berörda företaget som stöd för sin begäran inte lagt fram några uppgifter om produktionskostnaderna beräknade på grundval av de aktuella kostnaderna, trots att sådana uppgifter fanns.

Rådet bekräftar dessa slutsatser.

16. En annan brasiliansk producent begärde att exporten av ett varuprov till ett amerikanskt företag, som av misstag registrerats som en transaktion på hemmamarknaden, inte skulle tas med i beräkningen av normalvärdet.

Rådet bekräftar kommissionens samtycke till att transaktionen inte skall omfattas av detta förfarande.

17. Ytterligare en brasiliansk producent begärde en omprövning av den metod som använts för beräkning av företagets genomsnittliga vinstmarginal med motiveringen att marginalen måste ha satts för högt eftersom det i det preliminära konstruerade normalvärdet inte tagits tillräcklig hänsyn till vissa mängder av kisel som företaget sålt på hemmamarknaden.

Efter en undersökning av saken tillmötesgick kommissionen denna begäran och justerade företagets genomsnittliga vinstmarginal därefter.

18. Rådet bekräftar dessa slutsatser samt de i punkterna 14, 15 och 16 i förordning (EEG) nr 906/92.

2. Exportpriser

19. För det slutgiltiga utredningsresultatet fastställdes exportpriset i allmänhet på grundval av samma metoder som de som användes för det preliminära fastställandet av dumpningmarginaler, med beaktande av nya omständigheter och argument som framfördes av parterna tillsammans med relevanta belägg därför.
20. Med tanke på vad som framförts ovan och i punkterna 17 och 18 i förordning (EEG) nr 906/92 bekräftar rådet kommissionens utredningsresultat och slutsatser beträffande denna fråga.

3. Jämförelse

21. En brasiliansk producent framförde flera önskemål beträffande justering av frakt- och förpackningskostnaderna för vissa exportförsändelser till gemenskapen.

Rådet bekräftar kommissionens vägran att tillmötesgå dessa önskemål med motiveringen att de inte hade stöd av bevis som var tillräckligt starka för att de uppgifter som insamlats under utredningen och verifierats på plats hos det berörda företaget skulle ifrågasättas.

22. Några brasilianska producenter hävdade att det var nödvändigt att justera det normalvärde som baserades på hemmamarknadsförsäljning för att ta hänsyn till de avvikande försäljningskostnader som påverkade prisernas jämförbarhet och som förorsakades av de olika mängder som såldes på hemmamarknaden respektive exporterades till gemenskapen.

Rådet bekräftar att detta önskemål avisats med motiveringen att de berörda parterna inte kunde lämna bevis för att deras önskemål vid detta tillfälle var berättigat.

Då det inte framförts några andra synpunkter bekräftar rådet kommissionens slutsatser enligt punkterna 19 och 20 i förordning (EEG) nr 906/92.

4. Dumpningsmarginaler

23. Efter justering av normalvärdet och exportpriserna, enligt föregående punkter, fastställs följande vägda genomsnittliga dumpningsmarginal uttryckt i procent av cif-priset fritt gemenskapens gräns, oförtullat, för var och en av de berörda exportörerna:

— Rima Eletrometalurgia SA	67,0 %
— Ligas de Alumínio SA (Liasa)	50,6 %
— Eletroila SA	44,1 %
— Companhia Ferroligas Minas Gerais (Minasligas)	26,4 %
— Camargo Correa Metais SA	20,4 %
— Companhia Brasileira Carboreto de Cálcio	18,3 %

Mot bakgrund av ovanstående bekräftar rådet att dumpning sker i samband med importen av kisel med ursprung i Brasilien från samtliga ovan nämnda brasilianska exportörer.

24. I de fall då de brasilianska exportörerna inte besvarade kommissionens frågeformulär eller inte gav sig till känna fastställdes dumpningen på grundval av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 7.7 b i förordning (EEG) nr 2423/88. Eftersom de exportörer som samarbetar i förfarandet står för nästan all försäljning av brasiliansk kisel i gemenskapen, anser kommissionen att resultaten från dess utredning är den lämpligaste grundvalen för fastställandet av dumpningsmarginalen. Om den högsta dumpningsmarginalen som fastställts under utredningen, nämligen 67 %, inte tillämpas för de exportörer som inte samarbetade skulle det ges möjlighet till kringgående och en anledning att inte samarbeta i framtiden. Rådet bekräftar denna ståndpunkt och följderna därav för denna grupp av exportörer.

E. Skada

25. Kommissionen konstaterade i sina preliminära slutsatser att kiselindustrin i gemenskapen vållats väsentlig skada. Denna uppfattning grundades huvudsakligen på att en rad ekonomiska faktorer sammanföll, såsom sjunkande försäljning, förlust av marknadsandelar, urholkning av gemenskapsproducenternas priser och därav följande ekonomiska förluster.
26. En brasiliansk producent hävdade att utvecklingen av cif-priset uttryckt i ecu på importerad brasiliansk kisel hade haft till följd att priset ökade för högt på grund av den ökande pariteten mellan den amerikanska dollarn och ecun. Kommissionen konstaterar dock att priset på import från Brasilien, oavsett om det uttrycks i ecu eller någon annan gemenskapsvaluta, faktiskt har bidragit till att priserna på gemenskapsmarknaden mellan 1986 och 1990 pressades ner.
27. Flera brasilianska producenter begärde att hänsyn skulle tas till skillnader i de handelsled där transaktionerna ägde rum, nämligen skillnader i importledet och det slutliga användningsledet, när priserna jämfördes för fastställande av försäljning till lägre priser än konkurrenternas och den skademarginal som kan sägas bero på de berörda exportörerna.

Justeringar utfördes systematiskt för att säkerställa en rättvis jämförelse med priserna i gemenskapsindustrin i de fall då det förelåg upplysningar som var fullständiga, kunde verifieras och stämde överens inbördes.

Rådet bekräftar kommissionens ståndpunkt och de därav följande slutsatserna.

28. Kommissionen mottog inga ytterligare synpunkter beträffande fastställandet av skada.

Rådet bekräftar därför kommissionens slutsatser i punkterna 24, 25, 26, 28 och 30—35 i förordning (EEG) nr 906/92 och i punkterna 26, 27 och 28 i denna förordning.

F. Orsakssamband

29. Som ett försök att påvisa ett nära orsakssamband mellan dumpad kisel med ursprung i Brasilien och den skada som vållats gemenskapsindustrin poängterade kommissionen i sina preliminära utredningsresultat sambandet mellan nedgången i gemenskapsindustrins marknadsandel och den motsvarande uppgången i de brasilianska exportörernas marknadsandel. För denna slutsats talade också det faktum att världsmarknaden för kisel är genomsynlig och ytterst känslig för prissvängningar.
30. En brasiliansk producent gjorde gällande att nedgången i gemenskapsindustrins marknadsandel berodde på att gemenskapsindustrin inte kunde tillfredsställa en ökande efterfrågan på kisel av hög kvalitet. Detta motbevisas av de upplysningar som kommissionen har om gemenskapsindustrins kapacitetsutnyttjande och produktsortiment under utredningsperioden.
31. En annan producent hävdade att priserna på import från Kina genomgående var lägre än de brasilianska exportörernas priser och utgjorde ett slags referenspris på världsmarknaden.

Kommissionen påpekar att importen av kinesisk kisel för närvarande genomgår ett annat antidumpningsförfarande och avvisar påståendet om att priset på kinesisk import av kisel skulle anses vara ett slags referenspris. Bortsett från att de kinesiska exportörernas andel av gemenskapsmarknaden är förhållandevis liten i jämförelse med de brasilianska motparternas andel, har kinesisk kisel långt färre användningsmöjligheter än den brasilianska produkten och kan därför inte anses ha någon betydelse för prissättningen.

32. En annan producent anförde att det inte hade tagits tillräcklig hänsyn till importen från andra ickemedlemsländer, såsom Argentina, Australien och Kina, vid bedömningen av orsakssambandet, i synnerhet som import med ursprung i Brasilien, enligt punkt 17 i rådets förordning (EEG) nr 2200/90⁽¹⁾, inte bör tillskrivas den skada som vållats gemenskapsindustrin.

Kommissionen anser att dessa argument inte ifrågasätter slutsatserna i punkt 38 i förordning (EEG) nr 906/92 och att resultaten av en utredning på vilken rådet baserade sina slutsatser i ett tidigare förfarande beträffande import av samma produkt från Kina inte gäller för de upplysningar som föreligger för detta antidumpningsförfarande. Dessutom ändrar dessa förhållanden på intet sätt det faktum att den berörda dumpningen vållade uppenbar skada för gemenskapsindustrin och att denna skada, betraktad separat, är väsentlig.

33. En annan brasiliansk producent hävdade att den skada som vållats gemenskapsindustrin i hög grad berodde på gemenskapsproducenternas agerande och den konkurrens som råder mellan dem eller på deras föräldrade produktionsanläggningar, men kunde inte som stöd för sina påståenden lägga fram några relevanta bevis för att kommissionens preliminära resultat skulle ifrågasättas.

Rådet bekräftar därför kommissionens slutsatser enligt punkterna 37 och 38 i förordning (EEG) nr 906/92 och punkt 30–34 i denna förordning.

G. Gemenskapens intresse

1. Allmänt

34. Kommissionen har inte erhållit några nya bevis eller argument beträffande denna fråga. Rådet bekräftar därför kommissionens resultat enligt punkterna 39 och 40 i förordning (EEG) nr 906/92.

2. Gemenskapsindustrins intressen

35. Då det inte föreligger några nya bevis bekräftar rådet likaledes kommissionens slutsatser enligt punkterna 41 och 42 i förordning (EEG) nr 906/92.

3. Andra parter intressen

36. Såsom företrädare för den kemiska industrin i gemenskapen uttryckte den tidigare nämnda branschorganisationen på nytt sin oro över medlemmarnas försvagade konkurrenskraft på gemenskapsmarknaden i förhållande till rivaler utanför gemenskapen, vilkas produkter inte omfattades av antidumpningstull.
37. Andra branschorganisationer, som företrädde bearbetningsindustrin för aluminium, uttryckte också oro över de höjda kostnaderna på mellanprodukter för de av denna industri beroende beredningsindustrierna.

Företrädare för några internationella handelsföretag som specialiserat sig på ferrolegeringar framförde liknande invändningar genom att påstå att användarindustrierna i gemenskapen effektivt skulle berövas möjligheterna att anskaffa billig kisel utanför gemenskapen.

38. Kommissionen är medveten om de verkningar som införandet av antidumpningsåtgärder kan få på kostnaderna på mellanprodukter för några av användargrupperna i gemenskapen.

Denna höjning gäller dock bara för kisel med ursprung i Brasilien, som år 1990 utgjorde mindre än 15 % av gemenskapsmarknaden. Det finns emellertid också andra leverantörer som man kan vända sig till och därför finns det inget som tyder på att denna höjning i samma grad skulle avspeglas på produktionskostnaderna för bearbetningsindustrins slutprodukter. Under dessa omständigheter kan man inte dra slutsatsen att införandet av en antidumpningstull på import av brasiliansk kisel skulle leda till att användarindustrierna i gemenskapen vållas en skada som relativt sett motsvarar det tullbelopp som införts för deras konkurrenter i tredje land. Verkningarna av en höjning av kostnaden på mellanprodukter är på inget vis jämförbara med dumpningens omedelbara och skadliga verkan på gemenskapsindustrin.

I motsättning till vissa påståenden om att brasiliansk kisel är oersättligt utför dessutom den kemiska gemenskapsindustrin Rochowsyntesen med hjälp av kisel som inte kommer från Brasilien utan köper för detta ändamål kisel av kemisk kvalitet från leverantörer både i gemenskapen och utanför denna.

39. Rådet bekräftar därför kommissionens kommentarer i punkt 43 och dess resultat i punkterna 44 och 45 i förordning (EEG) nr 906/92 samt kommentarerna i punkt 35–39 i den här förordningen, vilka visar att det i gemenskapens intresse är nödvändigt att undanröja den skada som vållats gemenskapsindustrin på grund av den konstaterade dumpningen.

⁽¹⁾ EGT nr L 198, 28.7.1990, s. 57.

Om ändrade förhållanden skulle uppstå som ifrågasatte de tidigare slutsatserna är dock kommissionen beredd att ompröva den allmänna situationen för gemenskapsindustrin med hänsyn till dessa nya omständigheter.

H. Tull

40. Kommissionen fastställde preliminärt att det var nödvändigt att besluta om antidumpningsåtgärder för att undanröja den skada som vållats gemenskapsindustrin och återupprätta de förhållanden under vilka normal lönsamhet kan uppnås, så att industrin kan uppnå en tillräckligt hög vinst och öka kapacitetsutnyttjandet. Den preliminära tullen beräknades därför så att den skulle uppväga skillnaden mellan priset på brasiliansk kisel och ett referenspris som gör det möjligt för gemenskapsindustrin att få täckning för sina kostnader och uppnå en rimlig vinst på 6,5 %.

Rådet bekräftar kommissionens ståndpunkt och de därav följande slutsatserna.

41. Flera brasilianska producenter gjorde gällande att det referenspris som använts i gemenskapen för att beräkna skademarginalen tycktes överstiga den nivå som är nödvändig för att undanröja skadan.

Kommissionen kan inte godta detta argument. Det framgår av föregående punkt att referenspriset var baserat på gemenskapsindustrins produktionskostnader plus en rimlig vinstmarginal som skulle säkerställa en skälig avkastning på de berörda producenternas investeringar.

Rådet bekräftar dessa slutsatser.

42. För fastställande av de slutgiltiga tullsatserna bör de individuella skademarginaler som anges i punkterna 48 och 49 i förordning (EEG) nr 906/92, enligt kommissionens mening, också uttryckas i procent av cif-värdet på import. Skademarginalen utgör den prishöjning, fritt gemenskapens gräns, som är nödvändig för att undanröja den skada som vållas av respektive exportör. Efter det att hänsyn tagits till korrigeringar och andra justeringar av de berörda brasilianska exportörernas vägda genomsnittliga cifpriser har följande individuella skademarginaler fastställts:

— Rima Eletrometalurgia SA	34,6 %
— Ligas de Alumínio SA (Liasa)	36,8 %
— Eletroila SA	29,8 %
— Companhia Ferroligas Minas Gerais (Minasligas)	43,8 %
— Camargo Correa Metais SA — CCM	24,2 %

— Companhia Brasileira Carboreto de Cálcio — CBCC 51,0 %

43. Rådet bekräftar kommissionens slutsatser enligt punkterna 46, 47 och 48 i förordning (EEG) nr 906/92 och drar på grundval av föregående punkt i den här förordningen slutsatsen att den tull som skall införas bör motsvara de dumpningsmarginaler som fastställts för ovanstående exportörer, utom i de fall då dumpningsmarginalerna är högre än de individuella skademarginalerna, som då är avgörande för den tull som skall tillämpas enligt följande:

— Rima Eletrometalurgia SA	34,6 %
— Ligas de Alumínio SA (Liasa)	36,8 %
— Eletroila SA	29,8 %
— Companhia Ferroligas Minas Gerais (Minasligas)	26,4 %
— Camargo Correa Metais SA — CCM	20,4 %
— Companhia Brasileira Carboreto de Cálcio — CBCC	18,3 %

44. Av anledningar som redan angetts i punkt 24 i den här förordningen bekräftar rådet att den högsta tullsatsen, nämligen 36,8 %, kommer att tillämpas på de företag som inte besvarade kommissionens frågeformulär eller inte gav sig till känna. Om det för dessa producenter eller exportörer infördes en lägre tull än den högsta antidumpningstull som fastställts med hjälp av utredningen, skulle detta utgöra en belöning för deras ovillighet att samarbeta och skapa möjlighet till kringgående.

I. Uttag av preliminär tull

45. Mot bakgrund av de dumpningsmarginaler som fastställts och den allvarliga skada som vållats gemenskapsindustrin anser rådet det nödvändigt att de belopp för vilka säkerhet ställts i form av en preliminär antidumpningstull slutgiltigt tas ut i sin helhet.

J. Åtagande

46. Efter det att preliminär antidumpningstull hade införts erbjöd samtliga berörda brasilianska exportörer tillsammans ett generellt kvantitativt åtagande eller, som ett alternativ, individuella prisåtaganden.

Efter samråd avisade kommissionen dessa åtaganden och förklarade för de berörda producenterna att åtagandena dels inte var av ett sådant slag att de skulle undanröja skadan, dels skulle behöva justeras med täta mellanrum på grund av svängningarna i världsmarknadspriset på kisel. Rådet delar denna uppfattning och anser det nödvändigt att införa en antidumpningstull.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull på 36,8 % av netto-priset fritt gemenskapens gräns, oförtullat, skall härmed införas på import av kisel, KN-nummer 2804 69 00, med ursprung i Brasilien (tilläggsnummer 8654 i TARIC).

2. Följande tullsats skall tillämpas på kisel framställd av nedanstående företag:

		<i>Tilläggs- nummer i TARIC</i>
— Rima Eletrometalurgia SA, Belo Horizonte	34,6 %	8649
— Eletroila SA, Belo Horizonte	29,8 %	8650
— Companhia Ferroligas Minas Gerais (Minasligas), Conta- gem	26,4 %	8651

— Camargo Correa Metais SA, São Paulo	20,4 %	8652
— Companhia Brasileira Carbo- reto de Cálcio CBCC, Rio de Janeiro	18,3 %	8653

3. Gällande bestämmelser om tullar skall tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av en preliminär antidumpningstull enligt förordning (EEG) nr 906/92 skall slutgiltigt tas ut med en tullsats motsvarande den slutgiltiga tullen.

De belopp för vilka säkerhet ställts som överstiger den slutgiltiga tullsatsen skall frisläppas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 augusti 1992.

På rådets vägnar

N. LAMONT

Ordförande